

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [es](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

spaniolă

Swipe to change

Legislația națională

Spania

Această pagină oferă informații despre sistemul juridic spaniol și o imagine de ansamblu asupra sistemului juridic spaniol.

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăcehădanezăgermanăestonăgreacăenglezăfrancezăcroatăitalianăletonălituanianămaghiară
maltezăolandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

Surse ale sistemului juridic spaniol

Sursele sistemului juridic spaniol au fost definite în articolul 1 din Codul civil:

Sursele sistemului juridic spaniol sunt legea, uzanța și principiile generale ale dreptului.

Dispozițiile care contrazic alte dispoziții de rang superior nu sunt valabile.

Se recurge la uzanță doar în lipsa unei legi aplicabile numai în cazul în care nu este contrară moralei sau ordinii publice și cu condiția de a fi probată.

Practicile juridice care nu sunt doar pur interpretative pentru o declarație de voință sunt considerate uzanțe.

Principiile generale ale dreptului se aplică în lipsa unei legi sau uzanțe, fără a aduce atingere caracterului de informare al sistemului juridic.

Normele juridice enunțate în tratatele internaționale nu se aplică direct în Spania dacă nu fac parte din ordinea juridică internă prin publicarea integrală în Monitorul Oficial.

Jurisprudența completează sistemul juridic cu doctrina stabilită în mod regulat de către Curtea Supremă de Justiție atunci când interpretează și aplică legea, uzanța și principiile generale ale dreptului.

Instanțele au datoria de a soluționa, în fiecare situație, toate cauzele care le sunt înaintate, folosind sistemul de surse existent.

Tipuri de norme

Constituția: norma juridică supremă a statului, căreia i se supun toate puterile publice și toți cetățenii. Orice dispoziție sau act contrar Constituției este lipsit de valabilitate. Este structurată în două părți clar diferențiate din punct de vedere al conținutului: a) partea dogmatică și b) partea organică.

Tratatele internaționale: acord scris între mai multe entități de drept internațional care intră sub incidența acestuia și care poate cuprinde unul sau mai multe instrumente juridice conexe, indiferent ce denumire ar avea.

Statutul de autonomie: normă instituțională fundamentală spaniolă a unei Comunități Autonome, recunoscută de Constituția Spaniei din 1978 și aprobată prin Legea organică. În statut sunt prevăzute, cel puțin, denumirea comunității, delimitarea teritorială, denumirea, organizarea și sediul instituțiilor autonome, precum și competențele asumate.

Legea: există diferite tipuri de lege.

Legea organică cuprinde legile referitoare la definirea drepturilor fundamentale și libertăților publice, cele prin care se aprobă Statutul de Autonomie și regimul electoral general, precum și celelalte legi prevăzute de Constituție.

Legea de drept comun: cea care reglementează materiile care fac obiectul legii organice.

Decretul legislativ: presupune delegarea de către *Cortes Generales* [Instanțele Generale] ale guvernului, a autorității de a dicta norme cu rang de lege privind anumite materii.

Decretul lege: dispoziții legislative provizorii dictate de către guvern în caz de necesitate extraordinară și urgentă și care nu afectează sistemul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, îndatoririle și libertățile cetățenilor reglementate în primul capitol al Constituției, regimul Comunităților Autonome sau dreptul electoral general. Trebuie supus imediat dezbaterii și votului întregului Congres al Deputaților în termen de treizeci de zile de la promulgare.

Regulamentul: normă juridică cu caracter general dictată de puterea executivă. Rangul său în sistemul ierarhic este imediat inferior legii și, în general, este o dezvoltare a acesteia.

Uzanța: este definită drept „ansamblul de norme ce rezultă din repetarea mai mult sau mai puțin constantă a actelor uniforme”. Pentru ca o uzanță să reprezinte voința colectivă și spontană, aceasta trebuie să fie generală, constantă, uniformă și durabilă.

Principiile generale ale dreptului: enunțuri normative generale care, fără a fi incluse în sistemul juridic prin proceduri formale, sunt considerate că fac parte din acesta, întrucât servesc drept temelie pentru alte enunțuri normative particulare sau reunesc, în mod abstract, conținutul unui grup de astfel de enunțuri. Sunt folosite pentru soluționarea lacunelor de ordin juridic sau interpretarea normelor juridice.

Jurisprudența: se bazează pe două sentințe care interpretează o normă în același mod, pronunțate de Curtea Supremă, iar atunci când este vorba despre anumite domenii pentru care competența este limitată la nivel de Comunitate Autonomă, de Curțile Superioare de Justiție ale Comunității Autonome respective. În cazul în care o instanță se abate de la doctrina stabilită de către Curtea Supremă, hotărârea nu este invalidată automat, ci servește drept motiv de casare. Cu toate acestea, Curtea Supremă se poate abate în orice moment de la jurisprudența sa consolidată.

Ierarhia normelor

Articolul 1.2 din Codul civil al Spaniei prevede că dispozițiile care contrazic alte dispoziții de rang superior nu sunt valabile. Acest lucru presupune că este absolut necesar să se stabilească o ierarhie a normelor și, în acest scop, Constituția Spaniolă reglementează inter-relația dintre diferitele norme, precum și relațiile ierarhice și jurisdicționale dintre acestea.

Conform acesteia, prioritatea normelor în cadrul dreptului spaniol este următoarea:

Constituția.

Tratatele internaționale.

Legea în sensul strict: legea organică, legea de drept comun și normele cu rang de lege (printre care se numără Decretul-lege regal și Decretul regal legislativ).

Normele emise de executiv, cu propria lor ierarhie în funcție de organismul care le promulgă (Decret regal, Decret, Ordin ministerial, etc.)

În plus, a fost stabilit un principiu al competenței în ceea ce privește normele emise de Comunitățile Autonome prin intermediul parlamentelor acestora.

Cadrul instituțional

Instituțiile responsabile de adoptarea normelor juridice.

Cadrul instituțional în Spania se bazează pe principiul separării puterilor, autoritatea legislativă fiind atribuită *Cortes Generales* [instanțelor generale] și adunărilor legislative ale Comunităților Autonome.

Guvernul are putere executivă, incluzând puterea de reglementare și, ocazional, puterea legislativă prin delegare de la *Cortes Generales*.

Autoritățile locale nu au dreptul a dispune de putere legislativă, însă dispun de putere de reglementare.

Inițiativa legislativă revine guvernului, Congresului și Senatului, Adunărilor Comunităților Autonome și inițiativei populare.

Procesul decizional

Tratatele internaționale: există trei mecanisme de aprobare în funcție de tipul de materii reglementate în tratat.

În primul rând, prin intermediul legii organice se autorizează încheierea de tratate prin care unei organizații sau instituții internaționale îi este atribuită exercitarea competențelor derivate din Constituție.

În al doilea rând, guvernul va putea primi acordul statului pentru a se angaja, prin intermediul tratatelor sau convențiilor, cu aprobarea prealabilă a *Cortes Generales*, în următoarele cazuri: tratate cu caracter politic, tratate sau acorduri cu caracter militar, tratate sau acorduri care afectează integritatea teritorială a statului sau drepturile și îndatoririle fundamentale prevăzute la Titlul unu, tratate sau acorduri ce implică obligații financiare pentru administrația fiscală, tratate sau acorduri care presupun modificarea sau abrogarea unei anumite legi sau impun măsuri legislative pentru executarea lor.

În cele din urmă, pentru toate celelalte domenii, va fi necesară doar o informare imediată a Congresului și Senatului în legătură cu încheierea tratatului.

Tratatele internaționale încheiate în mod valabil, odată publicate oficial în Spania, vor face parte din ordinea internă. Dispozițiile acestora vor putea fi abrogate, modificate sau suspendate doar în forma prevăzută chiar în tratate sau în conformitate cu normele generale de drept internațional. Pentru rezilierea tratatelor și acordurilor internaționale se va utiliza aceeași procedură ca cea prevăzută pentru aprobarea lor.

Legea:

Proiectele de lege vor fi aprobate de Consiliul Miniștrilor care le va supune ulterior Congresului, însoțite de o expunere de motive și de antecedentele necesare pentru a se putea pronunța în privința acestora.

Odată aprobat un proiect de lege de drept comun sau de lege organică de către Congresul Deputaților, președintele acestuia îl va informa imediat pe președintele Senatului care îl va supune deliberării în Senat. Senatul, în termen de două luni de la data primirii textului, își poate exprima dreptul de veto sau poate aduce modificări. Dreptul de veto trebuie să fie aprobat de majoritatea absolută.

Proiectul va putea fi supus Regelui spre avizare doar cu condiția ca în prealabil Congresul să ratifice textul inițial, cu majoritate absolută, în caz de veto, sau cu majoritate simplă, după două luni de la prezentarea textului respectiv sau să se pronunțe asupra modificărilor, acceptându-le sau nu, cu majoritate simplă. Termenul de două luni de care dispune Senatul pentru a-și exprima dreptul de veto sau a modifica proiectul va fi redus la douăzeci de zile calendaristice în cazul proiectelor declarate urgente de către guvern sau Congresul Deputaților.

Regele avizează, în termen de cincisprezece zile, legile aprobate de către *Cortes Generales*, le promulgă și dispune publicarea imediată a acestora.

Legea organică: Aprobarea, modificarea sau abrogarea legilor organice impun majoritatea absolută a Congresului, printr-un vot final privind întregul proiect de lege.

Regulamentul: elaborarea regulamentelor se face în conformitate cu următoarea procedură:

Inițierea va fi realizată de centrul de conducere competent prin elaborarea proiectului corespunzător, însoțit de un raport privind necesitatea și caracterul corespunzător al acestuia, precum și o situație financiară care să includă o estimare a costurilor conexe.

De-a lungul procesului de elaborare, ar trebui să se obțină, pe lângă rapoarte, avize și aprobări prealabile și prescriptive, toate studiile și consultările considerate necesare pentru garantarea impactului și legalității textului. În fiecare caz, regulamentele trebuie să fie însoțite de un raport privind impactul măsurilor prevăzute în acesta.

Atunci când dispoziția afectează drepturile și interesele legitime ale cetățenilor, acestora li se poate acorda audiență, pentru o perioadă rezonabilă de cel puțin cincisprezece zile lucrătoare. De asemenea, atunci când natura dispoziției o impune, aceasta va fi supusă consultării publice în perioada specificată.

În fiecare caz, proiectele de regulamente trebuie să fie comunicate prin intermediul *Secretaría General Técnica* [Secretariatului General Tehnic], fără a aduce atingere avizului Consiliului de Stat în cazurile prevăzute de lege.

Este necesară informarea prealabilă a Ministerului pentru Politică Teritorială atunci când norma regulamentară riscă să afecteze distribuția competențelor între stat și Comunitățile Autonome.

Intrarea în vigoare a regulamentelor aprobate de guvern impune publicarea integrală a acestora în Monitorul Oficial.

Baze de date legislative

Monitorul Oficial deține o bază de date care cuprinde întreaga legislație publicată începând cu 1960: [Iberlex](#).

Este gratuit accesul la bazele de date?

Accesul la această bază de date este gratuit.

Scurtă descriere a conținutului

Pe pagina de internet a Monitorului Oficial se pot consulta buletinele publicate începând cu 1960.

Există un motor de căutare a legislației și anunțurilor, precum și o bază de date cu jurisprudența constituțională începând cu 1980, jurisprudența instituției numite *Abogacia del Estado* [Avocatura statului] (rapoarte și decizii începând cu 1997) și a Consiliului de Stat. În sfârșit, oferă servicii de avertizare pentru notificări legislative, de publicare a anunțurilor, de consultare a informațiilor și de documentare.

Linkuri relevante

[IBERLEX/ bază de date a legislației spaniole](#)

Ultima actualizare: 12/03/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.